

Владимир Десница (1850–1922) рођен је у [Обровцу](#), од оца Данила, досељеника из Срба у Лици, трговца и посједника. Гимназију (Лицеј) завршио је у Задру, гдје је усавршио своје одлично познавање италијанског језика и гдје је својом пјесничком творевином и идејама постао близак покрету и пјесничком стваралаштву српске омладине окупљене око друштва и листа

Првенац.

Њихов узор било је пјесништво Илије Деде Јанковића и Јована Сундечића. Његовао је везе с омладинским покретом у Војводини и Србији. 1871. године оженио се Олгом Јанковић, млађом кћери кнеза Јанковића, и с њом имао два сина, Уроша и Бошка. Од супругиног оца Илије Деде Јанковића наслиједио је Дворе Јанковића у Исламу Грчком.

Био је најангажованији члан обровачког одбора за помоћ босанском устанку у Црним потоцима. У Обровцу је био градоначелник тридесет година. Један је од оснивача и стубова српске странке и новина у Далмацији (1879). Из младости датирају његове личне везе са [Симом Матавуљем](#), [Савом Бјелановићем](#), Лазаром Томановићем, наравно, и с Илијом Деде Јанковићем и Владимиром Симићем, потом Светозаром Милетићем и Полит Десанчићем, митрополитом Михаилом, Милетом Деспотовићем, Петром Узелцем, Ристом Милићем, Никодимом Милашем, Љубомиром Вуиновићем, Јосифом Кулишићем, Марком Царом, Шпиром Глигићем и другим истакнутим далматинским Србима и Хрватима. Идејно је спадао у центар српске странке, мисли и праксе у Далмацији, у линију коју је предводио првак странке Сава Бјелановић. Уза сав идеализам и романтизам, који су представљали опште одлике времена, најснажније крило српске политичке мисли на приморју било је реалистичког одређивања према интеграционим националним пројектима, како хрватским тако и оним које је протежирала српска држава.

Подршку таквом одређивању давао је и Владимир Десница, што се истиче у његовим писањима и активностима ради стабилизације у странци након смрти Саве Бјелановића. Био је за технички споразум српске странке с хрватским либералним странкама и личностима у Задарском компромису из 1888. године. Врло прецизан и реалистичан споразум остварен је Задарском резолуцијом 1905. године, чији је учесник био Десница, и у потоњим договорима с хрватским носиоцима политике новог курса.

Референце

1. 1.^ *Историјски музеј Србије, Баштина двора Јанковића, Најзнаменитије личности породице Јанковић* — Десница, Београд, 2006. стр. 95

Спољашње везе

1. Кратак чланак о [Владимиру Десници](#) на сајту – *benkovac.rs*